

доста рано съзнанието, че личният живот на всѣка стѣпка се среща и преплита съ този на другитѣ; тѣй че истинскитѣ основи на социалнитѣ връзки имат коренитѣ си въ нормалното индивидуално развитие. Значи съществуването на всѣки човѣкъ, още отъ начало, е едновременно индивидуално и социално. Това не сж две отдѣлни и противоречиви области на чувства и интереси, но единъ и сжщъ животъ, на който дветѣ страни — личната и социалната — се допълнятъ и могатъ само по абстрактенъ пътъ да се разграничатъ. И общността на тѣзи две страни се проявява въ всичкитѣ обстоятелства на живота.

§ 5. Еволюция на колективния животъ споредъ душевнитѣ фактори. Диаграмата на Baldwin.

Примитивнитѣ групировки се основаватъ на прости и нисши психологически потици и еволюиратъ заедно съ тѣхъ и споредъ тѣхъ.

Когато групировкитѣ се базиратъ изключително на инстинктитѣ, тѣ сж почти прогресивни, или податливи на много слаби и рѣдки измѣнения, тѣй като самитѣ инстинкти, наследени отъ верига поколения, сж почти неизмѣняеми.

Животътъ имъ се свежда до най-естественитѣ и необходими свои форми и тѣй като потицитѣ му лежатъ въ наследствената областъ на душата, той се води механически, автоматично. Онова, което съставлява по-висшитѣ прояви на душевния животъ : системни и волеви действия къмъ дадени идеали, е изключено. Нисши потици — нисшъ животъ. Солидарностъ-